

[Damsgaard.]

kapital. Derfor må vi øge arbejdsindsatsen og rationalisere i erhvervsvirksomhederne; ellers bliver resultatet nedsat forbrug og levestof, hvis vi da ikke fortsat vil blive ved at låne os frem i udlandet og derigennem vælte nutidens forbrug over på dem, der følger efter os i en uvis fremtid.

At den højtærede finansminister imødegår mine udtalelser og søger at retfærdiggøre regeringen, regeringens overblik og handlemåde, er jo ganske forståeligt, men det fritager nu ikke regeringen for et betydeligt ansvar. En række af de økonomiske vanskeligheder, vi har, er hjemmegjorte. Jeg tror også, at det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen sagde dette, og det er rigtigt. Thi det er jo sådan, at de internationale konjunkturer, vi har levet under de senere år, ikke burde have ført til disse mange og store økonomiske besværligheder. Det er nu engang i særlig grad de sidste regeringers ansvar, at vi ikke har udnyttet de gode økonomiske år fra 1957-1958 og frem til en sanering af landets økonomiske forhold. Vi står i dag med Europas højeste rentefod. Det gør det ikke blot vanskeligere for danske virksomheder at konkurrere uden for vort lands grænser, men det gør det lettere for de andre lande at konkurrere her. Vor høje rente er næsten en indbydelse til udenlandsk kapital. En meget høj rente, meget høje omkostninger i produktionen er ikke gode aktiver for vort erhvervsliv, når vi skal indtræde i det europæiske fællesmarked. Alt dette og adskilligt andet kan man med rette bebrejde de politiske partier, der har haft magten i de senere år. Jeg synes, at oppositionen har både ret og pligt til at bebrejde regeringen, at den har disponeret sådan og tillader det store statsforbrug, som driver renten op, og som har fremkaldt de mangelværende økonomiske vanskeligheder og andre besværligheder.

Den højtærede minister for kulturelle anliggender kommenterede den famøse sag om projektering for statens museum for kunst. Ministeren indrømmer, at der ikke var bevilget penge til projekteringsarbejdet, og at projektet ikke var bestilt. Det pålægger i hvert fald ministeren og dem, der står bag ministeren i dette arbejde, et særligt ansvar. Det er jo mærkeligt, det kan ske. Der blev i finansudvalget i sin tid be-

vilget 60.000 kr. til en projektering vedrørende en mindre omlavning af statens museum for kunst. Alligevel laver man et projekteringsarbejde på egen hånd for ca. 800.000 kr. Hvem har ansvaret for det? Det er det, vi spørger om, og det er det, offentligheden spørger om. Derfor er dette beløb, nu på 592.000 kr., så famøst, som jeg siger. Det er kun en delvis betaling. Det skal listes ind på finansloven trods det, at den højtærede minister jo ved, at vi i finansudvalget har stillet os meget skeptisk over for det og taget afstand fra det.

Den højtærede minister udtaler nu i dag, at han mener, det er et meget værdifuldt projekt, der er udarbejdet af arkitekter og ingeniører — for egen regning, kan jeg forstå; og når tiderne ændres til det bedre, så mener ministeren, at projektet skal gennemføres. Jeg vil nu anbefale ministeren at lægge mærke til, hvad den tidligere direktør for statens museum for kunst, hr. Leo Swane, for ganske nylig skrev om det. Han må jo kende forholdene, og der er i hvert fald ikke enstemmighed om, at det projekt er det rigtige. Vi kender det jo i øvrigt heller ikke. Alligevel er det en ejendommelig form, at man nu søger penge, som ikke er bevilget, til et projekt, som ikke er bestilt; det sætter man på finansloven nu, vel vidende at det er sket, efter hvad ministeren selv har sagt; på disse teknikeres eget ansvar.

Den højtærede arbejds- og socialminister siger noget om beskæftigelse i sit svar til mig, og indtil vi får de foreslåede budgettal nøjere gennemgået i finansudvalget og får dem vurderet, må jeg tage ministerens bemærkninger til efterretning. Jeg har lidt svært ved at forstå, at der kan være brug for så betydelige beløb til specielle beskæftigelsesarbejder netop nu i tiden, ligesom det også er vanskeligt at forstå, at udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse m. v. skal stige med ca. en tredjedel netop i år, hvor vi alle glæder os over den meget ringe ledighed, vi har.

Thestrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg ikke har bedt om at få budgettet anderledes opstillet, altså med bruttotal. Jeg har kun villet gøre opmærksom på, at statens samlede budget jo er opgjort med netto- og ikke med bruttoindtægter og -udgifter. Jeg er ganske enig